

מת (עכו) 10404-09-25 - מדינת ישראל נ' מוהנא שופאניה)

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 10404-09-25 מדינת ישראל נ' שופאניה(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מדינת ישראל
משיבה
נגד

מוהנא שופאניה (עצור/אסיר בפיקוח)
מבקש

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כפי שנקבעו ביום 19.10.25.
2. כנגד המבקש הוגש כתב האישום במסגרת פ"ל 10401-09-25, המייחס לו ביצוע עבירה מיום 29.9.25 של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע מעל שנתיים, בתאריך 6.5.2002 ונהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב.
3. המבקש נעצר ביום 29.9.25. ביום 30.9.25 הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים כנגדו במסגרת תיק זה, אשר נפתח בד בבד עם הגשת כתב האישום.
4. בהסכמת הצדדים, ביום 19.10.25 הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אחותו בפיקוח שלושה מפקחים שאושרו, בנו אשתו ואחותו.
5. בקשה דומה כבר הוגשה בעבר, אולם זו נמחקה לבקשת המבקש.
6. ביום 22.12.25 הוגשה הבקשה דנן, במסגרתה ביקש המבקש לאפשר לו פתיחת חלונות יומיים לצורך יציאה לעבודה וטיפול במשק החי (רפת) שבבעלותו ובאחריותו. המבקש טען כי מנהל רפת בשפרעם עם עדר המונה כ- 100 בעלי חיים, הדורש טיפול אינטנסיבי, יומיומי, הכולל האכלה, חליבה, ניקיון וטיפול רפואי שוטף. לטענתו, היעדר טיפול סדיר בבעלי החיים יוביל לפגיעה קשה בבריאותם, לסבל מיותר ואף לתמותה. כמו כן, נטען כי הטיפול ב- 50 ראש כבשים אינו סובל דיחוי ודורש יד מקצועית ומיומנת המכירה את העדר. לטענת המבקש הרפת מהווה מקור פרנסה יחיד של המבקש ומשפחתו והמשך המצב

הקיים, ללא מעורבות המבקש, יוביל לקריסה כלכלית ולנזק בלתי הפיך למשק, שכן למבקש אין עובדים שיחליפו אותו ואין לו יכולת לממן העסקת עובדים. המבקש צירף תמונה מהרפת ומכתב מרופא וטרינר המטפל במשק המאשר את נתוני המשק ואת נחיצות הטיפול בו. המבקש טען בנוסף כי מאז שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני, הקפיד על תנאי השחרור ללא דופי. מכל האמור, מבקש לפתוח לו חלונות יומיים קבועים ליציאה לעבודה ברפת המרוחקת כ- 500 מטרים ממקום המעצר, בשעות 07:00-13:00, או לחלופין, חלון בוקר בשעות 07:00 - 09:00 וחלון ערב 16:00-19:00, זאת בליווי אחד המפקחים שאושרו.

7. תגובת המשיבה התקבלה ביום 29.12.25, במסגרתה התנגדה לבקשה וביקשה לדחותה. לטענתה, הבקשה לא מגלה עובדות חדשות או נסיבות שהשתנו ולא חלף זמן ניכר ממועד השחרור של המבקש. לשיטתה, חלונות ההתאווורות מרוקנים מכל תוכן את המעצר של המבקש באזוק אלקטרוני.

8. ביום 8.1.26 התקיים דיון בבקשה בנוכחות ב"כ הצדדים והמבקש.

9. ב"כ המבקש חזר על הבקשה וטען כי קיים שינוי בנסיבות, בכך שתקופה לא קצרה, בעלי החיים ברפת של המבקש מקבלים אוכל וטיפול בסיסי ולא קיבלו טיפול ראוי ואף קיים מכתב מהוטרינר שמחזק את הצורך בטיפול בחיות וכי יש מחלה נפוצה שהתגלתה לאחרונה בבעלי החיים. לטענתו, המבקש הוכיח במהלך התקופה כי עומד בתנאי המעצר. בנוסף, מבקש לאשר את בקשתו גם לצורך הסרת המחדל וחידוש הרישיון, על ידי ביצוע של מבחן תיאוריה ומבחן מעשי.

10. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש לא הצביע על גילוי נסיבות חדשות ולא חלף זמן ניכר שכן מאז מעצרו של המבקש ביום 29.9.25 חלפו למעלה מ- 3.5 חודשים ומאז מעצרו באיזוק ביום 19.10.25 חלפו פחות מ- 3 חודשים בלבד. לטענתה, לא ייתכן שעדר ומשק חי, המונה כ- 100 בעלי חיים, לא טופל בשום צורה על ידי עובד מסוים והמשק התנהל בעצמו, ועל כן סבורה כי, המבקש מספק מידע לוקה בחסר רק כדי להצדיק את יציאתו ופתיחת החלונות במעצרו באיזוק אלקטרוני. עוד לטענתה, המרחק ממקום האיזוק אל המקום אליו מבקש לצאת, הינו כקילומטר וחצי, דבר שלטענתה, יצריך את המבקש להגיע למשק באמצעות רכב ויהווה סיכון, כשלא ברור מי מהמפקחים יצטרף אליו ולכן לא ניתן להבטיח כי ניתן יהיה לאיין את מסוכנותו.

11. המבקש עצמו העיד וטען כי אין לו עובדים, הילדים שלו עסוקים בעבודתם ורק אשתו עוזרת לו לפעמים במשק, אך אינה יכולה לנהל הכל. לטענתו, נמצא כיום בבית הוריו המרוחק מהמשק קילומטר וחצי וכי הוא זקוק לחלון של 6 שעות ביום, לא רצופות.

דין והכרעה:

12. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל באופן

חלקי, כפי שיפורט להלן.

13. בענייננו המבקש נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סימן ג1 לחוק המעצרים עד תום ההליכים. לפי תיקון 11 לחוק המעצרים - ס"ח תשע"ה מס' 2482 מיום 16.12.2014.

14. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

15. בבקשה לעיון חוזר, בית המשפט אינו דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, במקרה שלפני, ההחלטה שהורתה על מעצרו של המבקש באזוק, אלא בוחן האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המשיב לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; בש"פ 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל) וכן ראו מ"ת (עכו) 13809-06-21 מדינת ישראל נ' נג'אר(עצור/אסיר בפיקוח), פורסמו במאגרים המשפטיים.

16. בבש"פ 6845/07 קוסטריקין נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת ארבל:

"הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יציאת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הנה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות...במכלול השיקולים יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה. במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להיענות לבקשה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאינו את מסוכנותם".

17. בפסק דין שניתן בבית המשפט העליון מפי כב' השופט מינץ (בש"פ 5060/22 הייב מחמוד נ' מדינת ישראל (נבו 08.08.2022)), שם נעצר נאשם עד תום ההליכים בעניינו בגין עבירות חמורות של ניסיון רצח ועבירות נשק בצוותא. העיר כב' השופט מינץ ביחס לבקשה דומה, בפרק זמן בו אותו מבקש היה עצור (בפועל), כי 4 חודשים אינם בבחינת "זמן ניכר" המצדיק עיון בתנאי המעצר ואין בתקופה זו כדי להקהות את המסוכנות שנשקפה מאותו

מבקש, וכי לצד חלוף הזמן (לגביו צוין כי לא חלף מספיק זמן) יש לקחת בחשבון גם את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות.

18. במקרה שלפניי מדובר במבקש שרמת מסוכנותו גבוהה. המבקש נהג כשרישיון הנהיגה שלו אינו תקף תקופה ארוכה של 23 שנים. המבקש, שהינו בן 57, נוהג משנת 1984, צבר לחובתו 32 הרשעות, מתוכן הרשעות חמורות בעבירות מסוכנות חוזרות, בגין ריצה עונשי מאסר שונים. חלק מהרשעותיו החמורות ישנות, וחלקן מהשנים האחרונות. בין הרשעותיו האחרונות הרשעה משנת 2016 בעבירות של פקיעת רישיון נהיגה מעל שנה ונהיגה בזמן פסילה; הרשעה משנת 2015 בעבירות של פקיעת רישיון נהיגה מעל שנה ונהיגה בזמן פסילה; וכן הרשעתו האחרונה משנת 2023 בעבירות של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, נהיגה בזמן פסילה ופקיעת רישיון הנהיגה מעל שנתיים, בגינה ריצה עונש מאסר בעבודות שירות והוטל עליו, בין היתר, מאסר מותנה בן 10 חודשים בר הפעלה. רישיונו של הנאשם כאמור אינו תקף משנת 2002, רק בתקופה זו צבר 9 הרשעות, לרבות הרשעות המפורטות לעיל. כמו כן, בעברו הפלילי של המבקש 9 הרשעות קודמות, מתוכן הרשעה משנת 2024 בגין הפרת הוראה חוקית, הרשעה משנת 2014 בגין אי קיום צו בית המשפט, והיתר ישנות מאוד מהשנים 1988-2009.

19. אינני סבורה כי בתקופה של 3 וחצי חודשים, לעומת שנים רבות של הפרת חוקי התנועה, ניתן לקבוע כי מסוכנותו של המבקש פחתה בצורה ניכרת. בנוסף, עם כל ההבנה למצבו האישי של המבקש ולעבודתו, האינטרס הציבורי, של זכות משתמשי הדרך להשתמש בדרך בצורה בטוחה, עולה על האינטרס האישי של המבקש.

20. במקרה שלפניי, לא מצאתי כי יש מקום להורות, בשלב זה, על פתיחת חלון של 6 שעות יומיות. אולם, בהעדר תיעוד על הפרות מצדו של המשיב, ניתן להורות על פתיחת חלון יומי בן 3 שעות, מהשעה 07.00 ועד השעה 10.00, זאת בליווי מי מהמפקחים שאושרו.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ו, 12 ינואר 2026,
בהעדר הצדדים.